

NHỚ MẸ

Bạch Vân

Mỗi lần về thăm quê thăm mẹ yêu và mừng tuổi mẹ.

Tình mẹ thật bao la như đại dương cao hơn núi ngàn.

Nhìn đàn con đi xa nay trở về lòng mẹ vui sướng.

Một đời luôn hy sinh không quản ngại dù bao gian khó.

Mẹ ôm từng đứa con, môi mẹ cười nhưng sao lệ mẹ rơi?

Một thân mẹ gánh mang bao nhọc nhằn khi con gặp khổ đau.

Mẹ hỏi thăm từng người lòng thổn thức khi có người chưa tới.

Mẹ là bến tuyệt vời để thuyền con an tâm và tiến bước.

Giờ này về thăm quê thăm mẹ yêu và mừng tuổi mẹ.

Mẹ giờ đã đi xa, con mồ côi và ngời nhớ mẹ.

Lòng quặn đau khôn nguôi khi bóng mẹ giờ này khuất núi.

Vọng lời ru năm xưa câu hát mẹ ngọt ngào êm ái.

Nhìn ngôi nhà vắng tanh cây khô cành đàn gà xưa đâu mất?
Tình yêu Mẹ chứa chan như mây trời nhẹ nhàng che bóng mát.

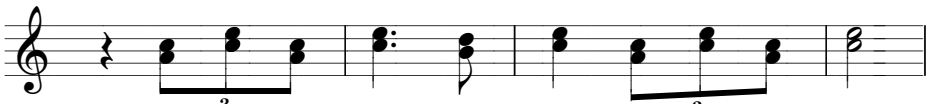
nụ cười xưa của mẹ đâu mất rồi, con nhớ lắm mẹ ơi.
Lòng này xin một đời luôn nhớ hoài bóng dáng của mẹ thôi.

Mẹ ơi mẹ ơi! Con nhớ mẹ lắm mẹ ơi.

Nhớ vòng tay, nhớ nụ cười và những câu chuyện vui.

Mẹ ơi mẹ ơi Con nhớ mẹ lắm mẹ ơi.

Nhớ hình bóng chờ ngóng tin con về, con nhớ lắm mẹ ơi.